Svar på skriftligt spörsmål om avförande av anteckningen om betalningsstörning och rätten till elektronisk identifiering

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 369/2016 rd undertecknat av riksdagsledamot Anna Kontula /vänst:

> *Vilka åtgärder vidtar regeringen för att avföra en anteckning om betalningsstörning samt avlägsna de följder som den orsakar för gäldenären från registret genast efter att gäldenären har betalat sin avgift samt för att säkerställa nätbankskoder som möjliggör elektronisk identifiering för alla, trots betalningsstörningar?*

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

I den nuvarande kreditupplysningslagen (527/2007) har lagringstiden för anteckningar om betalningsstörningar i ett kreditupplysningsregister förkortats jämfört med tidigare gällande lagringstider, i synnerhet i sådana situationer där den person som anteckningen om betalningsstörning gäller inte har fått nya anteckningar om betalningsstörningar under registreringstiden (18 § 2 och 3 mom. i kreditupplysningslagen). Syftet med detta har varit att uppmuntra den registrerade att sköta om sina betalningsförpliktelser eftersom han eller hon genom sitt eget betalningsbeteende kan påverka lagringstiden för anteckningen om betalningsstörningar i kreditupplysningsregistret och att samtidigt ge en så riktig bild som möjligt av den registrerades förmåga att sköta om sina förpliktelser. I lagringstiden för anteckningar om betalningsstörningar i ett kreditupplysningsregister har man försökt beakta såväl den registrerades legitima intressen som behoven hos aktörer som behöver kunders kreditupplysningar i sin verksamhet. Regeringen planerar inte att se över bestämmelserna om lagringstider för anteckningar om betalningsstörningar i kreditupplysningslagen.

I samband med genomförandet av direktiv 2014/92/EU föreslås att det ska föreskrivas att inlåningsbanker som tillhandahåller betaltjänster bland annat vid tillhandahållande av tjänster för elektronisk identifiering bör behandla alla kunder som bor i en EES-stat likvärdigt och utan diskriminering. Inlåningsbanken får inte fastställa sådana villkor för beviljande eller användning av tjänster för elektronisk identifiering som den inte fastställer för sina övriga kunder. En inlåningsbank kan neka en kund tjänster för stark elektronisk identifiering endast av objektiva skäl som baserar sig på lagen, till exempel om kunden inte har en personbeteckning eller inte finns med i befolkningsdatasystemet. Således är en anteckning om betalningsstörningar i fortsättningen inte en godtagbar orsak att neka en kund bankkoder. Regeringens proposition planeras överlämnas till riksdagen i början av höstsessionen 2016.

Svar på skriftligt spörsmål SSS 369/2016 rd

Helsingfors 8.7.2016

Justitie- och arbetsminister Jari Lindström